

UM
RUM
E
EINZIA
UM

DIVITIARUM
EVANGELICARVM

Disquisitio Decima octava

PRÆSIDE

CHRISTIANO GUEINZIO

Gymnafii Salani

Rectore

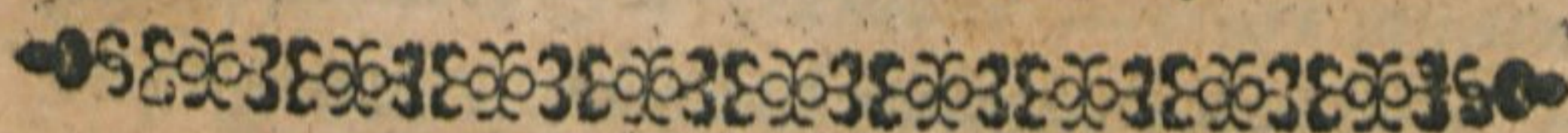
Respondente

AUGUSTO MESCHMANNO

Halberftadienfe Saxone

Dominica Reminifcere.

A. O. R. cl. J. c. III.

HALLIS SAXONUM

Prelo Hæredum Melchioris Oel-

ſchlegelij

2

ANALYSIS
EVANGELII

Dominica Reminiscere

Matth. 15. à v. 21. usq. ad 28.

Προόλιον

Hecoitis vidua 2. Sam.

14. 11. filium suum unicum à

cognatis ad eadem postulatum

Davidi cum lachrymis supplex

facta, sibi vitæq. condonari impe-

travit. Ita & Cananea suam sibi à Domino

filiam sanari, & à Demone liberari tandem

expugnavit. Id quod uberius recensetur in

Pericope Evangelicâ.

THESIS I.

IN qua habetur mulieris partim pugna,
partim victoria. Pugna partim præmit-
tit circumstantiam, quoad modum, & est

FF

CHRI-

CHRISTI in partes Tyri & Sidonis migratio v. 21. In quo habetur subjectum, quod illustratur quoad motum: Et egressus; nempe ex Galileâ seu terrâ Genezareth; non propter metum Herodis, quia Johannes decollatus ante Pascha, & hoc factum post Pascha; sed ob disputationem acerrimam cum Phariseis de traditionibus majorum, quam Evangelista à v. 1. usque ad 21. describit. Digressus autem est ad fines gentium, ut arguat perfidiam cohortis Pharisæica; ut doceret fugam esse licitam, cum veritatis hostes persequuntur personam, iuxta Moysis exemplum, Exod. 2, 21. Elia, 1. Reg 17, 3. Parentum Christi Matth. 2, 14. Pauli Act. 9, 25.

2. Quoad locum: Inde; nempe ex Judæâ, ut confirmaret minas Prophetarum, transferendam esse DEI Regnum ab illis ad gentes. Et quamvis Apostolis prohibuerit Matth. 10, 5. tamen ipse non fuit obnoxius precepto, habet Chrysostomus. 2. Publicè inibi non predicavit; ait Theophylactus in Matth. sed, uti Marcus ait, occultavit seipsum, Basiliius inde querit? ubi dum mira perficit, calumniis petitur, dum morbos sanat, fert calumniam, dum beneficiâ utitur, non creditur.

3. Nominatur: **JESUS**; *Salvator ille
Iudeorum & Gentium, imò Salvator ille to-
tius mundi* Luc. 2, 10.

4. Prædicatum, quoad locum genera-
lem: **Secessit** in partes, *sive in confinia, uti
Marcus ait, seu ut Syrus, in confinium. Ca-
nanei enim erant Galileis mixti, vel in loca
maximè vicina dispersi, uti habet Hilarius.
Ut discamus vicinos quoq; visitare & amare,
si ratio officij nostri non prohibet.*

5. Quoad specialem, Tyri; *qua fuit
opulentior & potentior Vrbs, eversa demum
ab Alexandro M. uti habet Curtius l. 4.
c. 16. qua etiam celebris, propter sepulchra
Origenis & Barbarosse: Et Sidonis, qua fuit
antiquior Tyro, à Sidone filio Canaan adifi-
cata Gen. 10, 19. destructa ab Artaxerxe,
uti habet Orohus l. 3. c. 7. Fuerunt ambae
urbes maritime, Galilæe septentrionem ver-
sus vicine, 6. invicem milliaribus distantes.
Secessit verò à Iudæâ ad Sidonem & Tyrum,
à pietatis officinâ ad impietatis sedem, à Moy-
sis discipulis ad fabricatores Demonum, be-
neficus simul ac iudex Salvator ea loca circui-
vit. Nam gentium agnitio est revera Iudæo-
rum condemnatio, habet Basil. oratione 20.
& quoniam apud eos alienigenas tutari sei-*

psum videbatur, & honorificè tractabatur, gentium Ecclesia, ait Cyrill. l. 3. in Johannem, jure datam palmam re ipsa ostendebat; & impietatem Judaeorum, pietate alienarum, pra oculis ponebat, ac crudelitatem illorum, horum mansuetudine in medium trahebat. Quando ergo à Judaea CHRISTVS exiit, tunc etiam Ecclesia ad gentium terminos egressa adire ipsum ausa est, habet Chryso- mus hom. 53. in Matth.

6. Et quoad factum, Ubi mulieris Cananae adclamatio v. 22. In quo praemittitur particula attentionis; Ecce. Miratur Evangelista; vetusta armatura Diaboli, quae hominem de Paradiso expulit mater peccati, initium iniquitatis praevaricationis materia ipsa venit, nova res & miranda! ait Chry- sost. hom. 12.

7. Exponitur: Subjectum summatim, Mulier, quam non nominat, sed, uti dictum, mirum observat Evangelista, Iudaei fugiunt, mulier sequitur, domestici derelinquunt, alienigena heret, & jungere ac proximare cupit, ait Origen. homil. 7. in diversos.

8. Explicatim à patriâ, Canana: non ex oppido Cana majore, quia litera non ad-
mit-

mittunt, cum civitas per ρ , Chanaan verò per δ scribatur, sed è terra Chanaan, & ex posteris Chananeorum in populo Israelitico residuorum, quia Chananei fuerunt, uti habet Hilarius in Matth. canon. 15. terras, in quibus nunc Judæa est, incolentes, qui dnm bello consumpti, secundum Jud. 2, 3. residui in loca vicina dispersi: funditus enim non sunt omnes deleti, quia DEVS voluit hostes Israelitis superesse, quibus exercerentur, & ex quibus costam Ecclesia sua aggregare posset. Unde Marcus eam Græcam vocat, seu Ethnicam, quia tunc temporis omnes Græci dicebantur ad Rom. 1, 16. 2, 10. c. 10. 12. ad Gal. 3, 28. Et Syrophænicam, quia Syria in Galilæam, Samaritanam & Phœniciam dividebatur. Ut discamus multos ab Oriente quoque venisse, & beneficiorum divinorum participes factos esse. Epiphanius statuit mulierem fuisse de posteritate Sareptana 1. Reg. 17, 9. Nemo igitur, inquit Basilus, Chananeos accuset, solvit mulier majores suos ab impietatis crimine.

9. Et à loco: E finibus illis egressa. Bene, habet Beda, mulier, quæ Dominum credula precatur, è finibus illis egressa perhibetur, quia nisi prisca conversationis vana ha-

bitacula reliquisset, ad Christi Ecclesiam nunquam veniret. Ut discamus ab impiis emigrare: sic Loth. Gen. 19, 9. sic Abraham Gen. 12, 4. Marcus addit audivisse ipsam à Iudeis in loco cum gentibus habitantibus ex vicinis advenisse illum Prophetam magnum, cujus rumor exiit in universam Iudeam, & omnem finitimam regionem Luc. 7, 7. Etiam habet v. 24. Marcus, in domum quandam secessisse, in qua latere voluit, sed non potuit: vel, ut quiesceret iuxta Euthymium; vel ut effugeret Iudeorum calumnias, qui excursus non raro ipsi obiciebant ad gentiles Joh. 7, 35. Quando verò dicitur non potuisse latere, non de absoluta potentia, sed de congruentia intelligendum est, propter domesticos, qui ipsum iuxta Augustinum prodebant, & qui ipsum noverant Marc. 3, 8. Luc. 6, 17. Vbi ad petitionem, que in domo facta, Christus nullo responso dato abiit, & non orat, uti in domo, sed postmodum quod sequitur, clamat.

10. Prædicatum ab effectu, in genere: Clamavit ei dicens. Ut doceat in miseris non esse tacendum, sed clamandum. In specie est forma: Vbi petitum: Miserere mei. Non dicit, miserere filie mee, sed miserere mei, habet Chrysostr. hom. 53. spectatrici
diur-

diurnorum malorum, quasi diceret: illa insensata jacet, ego verò, quam sensus morbi non fugit, qua sentiens atq; intelligens insanio, mille vexor arumnis. Non inquit: habeo conscientiam bonorum operum, nec recte vita fiduciam; ad misericordiam confugio, ubi cessat iudicium: ad misericordiam confugio, ubi ineffabilis salus est, ait Chrysoft. Ubi enim misericordia postulatur, ibi universa comprehensa sunt bona. Ut discamus formulas precum.

11. Et objectum, absolutè à potentia: DOMINE. Et ita verum DEVM credit, dum DOMINVM dicit. Non iuit ergò ad homines seductores, non secuta est vates fallaces, habet Origenes hom. 7. in diversos, non quesivit inanes ligaturas, aut ad falsa confugit praesidia, sed omnem relinquens Diaboli cultum, venit ad DOMINVM IESVM omnium Salvatorem, & sic ad summum fontem perrexit.

12. Relatè ab officii eminentiâ: Fili David. Quem ita nominat à causa procreante, quia ipsum è posteris Davidis agnoscebat. Et sic dum DOMINVM dicit, DEVM agnoscit, dum Davidis Filium, hominem. Evangelista fit mulier, probavit enim divini

consilii sacramentum, quando & divinam virtutem sectatur, & carnis naturam confiteatur. Vt discamus, Christum adorandum, non modo ut Dei, sed & ut Davidis Filium, atq; sic Deitatem, qua homo facta est, uti habet Athanas. dial. 5. c. 28.

13. Et à causa impulsiva, à morbi vehementia: Filia mea malè dæmonizatur. Vbi ellipsis coniunctionis causalis, enim omittitur: uti fieri solet in majori animi affectu: quasi diceret, Daemon adversarius cum puellâ congregitur, & hostis invisus contra puellam prodit in aciem, quomodo rei gravitatem efferram? quomodo malum predicabo? non ipsius aspectam difficultatem fero, domi exiliens urbem pervagatur, in altum manus extendit, oculos distorquet, comam nudat, habet Basil. oratione 20. Quid faciam, nescio, peritur misera, nec sentit tormenta, nec mortem scit timere, nec vitam sperare, semper cadaver est in domo meâ, casa mea sepulchrum eius, augetur quotidie vulnus meum, filia mea erat, & facta est Daemonis esca, habet Origen. hom. 7. Vt discamus, quàm miserum sit etiam homines obsideri & a Diabolo vexari: quod fit ob originalem contagionem, damnaturâ filii ira, ad Eph. 2, 3. ob matrum prægnan-

gnantium exorbitationem Job. 5. 2. ob terrorum ac lapsuum inopinatum consternationem, ob parentum funestam execrationem, & eorundem delictorum castigationem: sed orandum est, bene precandum est. Potissimum cum filia Daemoniosa, ut habet Beda, qualibet anima in Ecclesia malignorum spirituum magis deceptionibus, quam conditoris sui mancipata preceptis, que male a Damonio vexatur, uti addit Hieron. l. 2. in Matth. c. 24. ignorans creatorem, & adorans lapidē.

14. Tum Christi recusatio v. 23. In quo directè est accidens, silentium; Et ille non respondit ei verbum. Syrus addit, ne verbum quidem, non autem expectat Christi adventum & accessum, sed tantum petit auxilium: O nova rerum materies! ait Chrysost. hom. 12. de muliere Cananæa: rogat mulier, obsecrat, deprecatur, deflet casum suum, auget tragediam, enarrat passionem, & amator hominum non respondit, sermotacet, fons clausus est, medicus medicamenta retinuit. Quid novum? quid admirabile? alios provocas ad sequendum, & hanc miserabilem insequentem abigis? sed considera medici sapientiam, qui non respondit ei verbum. Cur non respondit? quia fidem illi-

us amplius provocabat, & animum perseve-
rantia exercebat, ut detegeret sapientia veri-
tatem, habet Origen. ut desiderium accen-
deretur, non ut misericordia negaretur, ut
humilitas commendaretur, ait Augustin.
serm. 74. de tempore. O sub inhumanitatis
obtentæ, silentium longè humanissimum!
DOMINI silentium Cananae commendatio,
habet Basil. de silentiis. Et tacet non de su-
perbia Pharisæica, non de scribarum superci-
tio, sed ne ipse sua sententia videretur contra-
rius, nolbat occasionem calumniatoribus da-
re, habet Hieron. in Matth.

15. Indirectè de discipulis, ab effectu,
quorum accessus: Et accedentes discipuli
ejus. Apostolorum enim chorus, cum neq;
silentii Domini sapientiam satis egnosceret,
neq; mulieris ferre posset voces, accedit. Ut
discamus, pro amicis orare, & si possimus,
eosdem juvare, potissimum, quando non re-
spondet DEVS.

16. Tum affatus, à causa in genere: Ro-
gant eum. Quia misericordia moti vel im-
portunitate, qui ita mulieris oratores sunt, di-
scipuli, ut eiq; nos pro amicis rogemus: non verò
rogantur illi, sed ipsi rogant. In specie: dicen-
tes: dimitte eam, Et sic non tam Cananae
ex-

exauditionem petierunt, quam dimissionem,
uti & Luc. 18, 5. sicq₃ potius ex impatientia
clamoris, quam ex condolentia intercesserunt.

17. Et causa, nempe ab effectu molesto:
Quia clamat post nos. Vnde facile colligi-
tur ipsis molestam fuisse, Marcus dicit: ante
nos. Hinc Chrysoft. diversi quidem sermo-
nes, sed una sententia, nec est mendacium in
utroq₃, utrumq₃ enim faciebat mulier in causa
doloris, prius post tergum clamabat; & cum
vidisset, quia non responderet, ante cucurrit.

18. Et ejusdem responsio v. 24. In quo
causa. Ipse autem, respondens ait. Atq₃
ita non proficiunt Apostoli suggerentes. felix
medicus differt magis curam & exulcerat vul-
nus, potestatemq₃ suam quadam arte excusat,
ut latentia panderet sacramenta, habet Ori-
genes.

19. Tum forma à fine, per comparatio-
nem similitum: Non sum missus nisi ad oves
perditas domus Israël. Qui modò recusationis
omnem Cananæe opem resecare videbatur,
cum exclusiva adhibita. Et ita loqui incipit,
sed mera loquitur conitrua, potissimum cum
gentibus etiam sit promissus Gen. 22, 18. Psalm.
2, 8. Es. 49, 6. Imò dicitur desideratus gentium
Psalm. 22, 29. dum pro omnibus mortuus,
2. ad

2. ad Cor. 5, 15. etiam pro iis, qui pereunt culpa sua ad Rom. 14, 16. 1. ad Cor. 8, 1. qui Christum rursus crucifigunt ad Ebr. 6, 6. qui ipsum conculcant ad Ebr. 10, 26. qui abnegant 2. Petr. 2, 1. Ideoq; non quod ad gentes non sit missus, habet Hieron. l. 2. in Matth. sed quod primum missus sit ad Israel, ad illis non recipientibus Evangelium iusta fieret ad gentes transmigratio, quod habet etiam Chrysol. serm. 100. Ut distinguatur inter officium Christi Propheticum, quod pertinebat ad Iudeos, quia venit in propria Joh. 1, 11. Et inter sacerdotale & regium, quod pertinet ad omnes, uti habet Hieron. in caput. 14. Ezechielis.

20. Partim gravissima, idum habet instantiam simplicem: ubi iterum mulieris Cananæe adoratio v. 25. In quo ab effectu factum seu gestus: illa autem veniens adorabat eum. Cum enim ad argumentum Christi respondere nihil posset, ad solam misericordiam confugit: id quod testatur gestus, dum propius accedit, & ipsum adorat. Atq; ita clamando instabat, perseverabat, pulsabat; uti habet Augustin. serm. 74. de temp. Ideoq; adorabat ipsum ut Deum, addit Hieron. in hunc locum. Ut discas instare precibus.

21. Tum verbum seu affatus, dicens:
Domi-

Domine succurre mihi. *Verbum Graecum*
Conθέω significat in pugna succurrere, quo in-
 nuat Cananea, se & filiam suam in pugna sta-
 re periculosissima, & succumbendum fuisse nisi
 succurrerit. Ideo responsum surdis quasi au-
 ribus praetermittit, prociat ad pedes ejus, quasi
 diceret, venio ad te, procurobo ante te, peto a te
 ne me deseras Domine; *Ut discamus in gravis-*
simis tentationibus ad Deum confugere, nec
statim, ubi exauditio differtur, à proposito desi-
stere.

22. Tum respectu Christi, quasi reprobatio;
 v. 26. In quo argumento sumpto ab inde-
 coro, per illustrationem similium, partim
 persona. Qui verò respondens ait. *Atq;*
ita non repudiavit, sed animavit: non est impi-
us medicus, qui tumorem feris, qui putredinem
secat, qui urit & dolorem ingerit, sed ut per-
ducat ad sanitatem molestus est, & nisi esset,
utilis non esset, habet Augustinus.

23. Tum causa, partim ab iniquo: Non
 est pulchrum sumere panem filiorum. *Ubi*
Metaphora allegorica per panem intelligen-
tur beneficia divina gratia, per filios verò in-
telliguntur Judaei, quos in peculium adoptionis
Deus adsciverat Rom. 9, 4. Atq; *ita Iudaeos*
confundit, quia filii, inquit Origen, hom. 7. in
diverlos.

24. Et

24. Et ab indecenti; Et projicere catellis. siquidem panis filiorum non est obiciendus canibus; per quos in omnibus ferme linguis vilissimi quiq; denotantur 1. Sam. 17, 43. 1. Sam. 24, 15. Job. 30, 1. Matth. 7, 6. simulq; excluduntur à cœlesti Hierosolyma Apoc. 21, 27. Et dicuntur gentiles canes, vel quia occupati cultus idolorum sicut canes circa animalium defunctorum cadavera, uti habet Lyra: vel ob impuritatem. 2. Pet. 2, 22. vel ob invidiam ad Philip. 3, 2. vel ob rabiem veneficam Apoc. 22, 15. Ita gravius silentio responsum, fidei tamen Cananæ bene congruens: nisi enim talis fuisset mulier, forte inhumanitatis aut impotentia Salvatorem condemnans avolasset. O diram igitur humanitatem! non luctu abjectam miseratus est, non matrem filia doloribus lancinatam solatus, non natura suas agente partes, commiseratione ictus est. Et commodior tamē erat tacens quam loquens, cōtumeliarum additamento calamitates cumulavit, habet Basil. Seleucensis. Quid ergo? addit idem oratione 19 dic mihi Domine, non parem in te animi promptitudinem nata est Cananæ filia, qualem nactus est Centurionis famulus, & si per matrem eadem deprecaretur? At illa rogans canum loco numeroq; est, & por-

portum queritans, fluctum experitur, & animi
 vulnus accedis voce increpitans: non est bo-
 num; hic prope ante supplicationem curatio-
 nem reportabat, he: us pro famulo rogans exo-
 rator fuit, mater pro filia rogans tulit repul-
 sam. Et non dixit, non est bonum tollere fili-
 is & mittere canibus, quia dare panem canibus
 humanitatis si & non est, humana tamen est
 rationis. Veruntamen quomodo tulit panem
 filiis, quibus toties & taliter obtulit, tribuit,
 ingessit? sed illi oblatum conculcare ad scelus,
 nō ad vitā sumere sunt conati, habet Chrysol.
 serm. 100.

25. Tum repetitam: Ubi Cananæ re-
 plicatio v. 27. In quo respondet ad assum-
 ptionem, partim per concessionem. Illa
 autem ait: Etiam Domine. Non quasi forent
 verba contradicentis, uti Lyra voluit; sed con-
 cedentis & approbantis, quasi dicat: Etiam Do-
 mine, sic ita, sum canis: ut humilitatem suam
 ostenderet, & indignitatem suam confiteretur,
 sum pane liberorum indigna, peccatrix mise-
 ra. Ut discamus confiteri peccata nostra,
 1. Joh. 1. v. 9. Prov 28, 14. O mulier tamen
 violenta! habet Origenes, Dominus dicit, non
 licet; & illa dicit, etiam Domine. Sum quod
 dicis

dicis, cognosco nomen meum, confundis me; sed non recedam à te. Canis sum, sequar te quasi canis ut porrigas mihi aliquid. O certamen pietatis! o prudentia foemina! Et Chrysoft. hom. 12. O Domine, advocatus mea factus es postulationis: abnegando promittis.

26. Et per subsumptionem: Etenim catelli edunt de micis cadentibus de mensa dominorum suorum. Atq; ita per comparisonem similium concludit; *Catellis dantur micas, si non integer panis. Nempe insistit petendo, habet Augustin. serm. 74. de tem. & ex ipso veluti convicio humilitatem ostendit, misericordiam impetravit. Neq; enim commota est, aut succensuit, quod canis appellata fuerit, petens beneficium, rogans misericordiam, sed ait: ita mi Domine, dixisti me canem plane sum canis. sed non ideo à beneficio repellenda sum; canes edunt de micis, que cadunt de mensa Dominorum suorum, modicum quoddam & exiguum desidero beneficium, non mensam invado. sed micas quero, quod idem repetit in lib. de scalâ Paradisi c. 4. Diripuit ita regnum Cananea, qua è finibus suis egressa, verè hæc regnum coëgit, pertinax in precibus, sapiens in responsis, fidelis in verbis: prætereuntem revocat, tacentem rogat, ex-*

cusantem adorat, negantem inclinat. Nonne tibi videtur eripere, cum elicit, quod negatur? Præripere, quod aliis reservatur? Cogamus igitur & nos, diripiamus, habet Ambros. l. 5. in Lucam. c. 7. Sicq; fidem suam obfirmat. *Ve discamus cum Cananaea repere sub mensa, & eligere in domo domini, ad limen sedere Ps. 84. 10.* Atq; ita mulier tribus virtutibus insignita fuit, fide, paciētia, & humilitate, habet Hayno super hunc locum.

27. Tum est victoria, *Vbi fidei mulieris commendatio v. 28.* Estque ab effectu desumpta; In quo causa efficiens: Tunc respondens Jesus ait illi: *Quid enim tandem Salvator? quid silentium pariat, aperit, ait Basil. oratione 20.*

28. Tum forma orationis, & ibi partim appellatio: *O mulier.* Estq; admiratio exclamantis. *Et merito, quæ se canem confessa est in hominem commutatur: & justè convertuntur in canes, qui se filios esse noluerunt, habet Chrysol. serm. 100. Canis accesserat, sed pulsando homo factus est ex cane, ait Aug. serm. 74. de temp. Mutavit vocabulum, quia mutatum vidit affectum, atq; illam cor-*

reptionem ad fructum pervenisse videt, sic
idem lib. de fide & operibus c. 16. & ad Dul-
citur quæstione. 1.

19. Et ratio, desumpta ab impulsiva,
quæ continet accidentem fidei quantita-
tem: Magna tua fides. Vere magna ob ma-
gnam constantiam, magnam fiduciam, ob libe-
rationem à magnâ miseria magnam. Pote-
rat quidem in Cananea laudare pietatem,
quia verum medicum inquisiverat; charita-
tem, quia filie miseriam suam dixerat; humi-
litate, quia ad Christi pedes procubuerat; pru-
dentiam, quia Christi auxilium sapiens extor-
serat, & constantiam, quia nulla tentatione
commota fuerat: sed quia fides est unisa radix
omnium virtutum, laudat fidem, quia fides e-
rat supra naturam, ut habet Chrysost. hom.
38. in Genesin & superabat naturam, habet
Basil. oratione 20. Estq; magna ratione sub-
jecti, quia fides est muliercula, ratione objecti,
quia ligat omnipotentem, ratione tentamenti,
quia non succumbit, ratione effecti, quia de-
monem pellit. Non quasi excludantur opere,
qualia illa habuit multa dum ad Christum
confugit, dum filiam diligit, dum recte orare
novit.

novit, dum humiliter se dimittit, dum non indignatur appellata canis.

30. Et effectus per Christi approbationem: Fiat tibi sicut vis. Quasi diceret, tuam cura, esto medicus, tibi committo medicamentum, ut imponas ei: voluntas tua curat eam, habet Chrysof. hom. 17. Marcus dicit Dominum unicum tantum dixisse verbum, ὑπάρχει & propter hoc unicum exiisse Cacodemonem. Unde Chrysof. hom. 17. de variis locis in Matth. Mulier Iudæorū, & demonum vidtrix, propaginis tuæ sanationem fer in fidei premium. Et est illud fiat quo terra & cælum factum est. Noteturq; Christum ut plurimum gentes absenter sanasse, quo significatum, licet ipse ad gentes non venerit, illas tamen per verbum suum & Apostolorum mysterium salvandas esse, habet Augustin l. 1. c. 6. de questionibus Evangelicis. Non verò sequitur, ac si fides aliena salvaret spiritualiter, licet corporalia dona per aliorum fidem impetrare possimus Gen. 19, 21. Act. 27, 24. etiam conversionem Ioh. 5, 16, non verò salutem, quia justus sua fide vivit, ad Rom, 1, 17. Ezech. 18, 20. Rom. 10, 10,

gg 2

31. Et

31. Et per sanitatis impetrationem, ubi est tum modus. Et sanata est filia ejus. Quod *Matthaeus* ascribit fidei, *Marcus* verbo, quia efficax sermo ex efficaci fide probat, habet *Victor*. Ut discamus, *DEUM* neminem ad se venientem eicere, *Johan.* 6, 37. Unde *Chrylost.* hom. in *Ps.* 50. si lapsus es, poteris surgere; peristi? sed poteris salvari. *DEUS* multus est, quod *Fulgentius* habet l. 4. ad *Ignatium* c. 7. ad ignoscendum, in hoc multo nihil deest, in quo omnipotens misericordia & misericors omnipotentia est. *Marcus* ait *Cananeam* invenisse in lecto jacentem, non ut infirmam, sed ut tranquillam & sedatam.

32. Tum tempus: Ab horâ illâ: quâ scilicet *Christus* hæc loquebatur, non ex qua mater ejus venit domum, sed ex qua Domini sermo processit, uti *Chrylost.* habet: Disce igitur & tu hoc loco utilem doctrinam, addit *Theophylactus* in *Marcum*. Etenim unusquisque nostrum, quando peccat, mulier est, hoc est, infirma anima. *Phœnissa* autem tanquam rubrum & sanguinarium ac cruentum peccatum habens, filiam autem habet talis anima, malum opus, quod habet *Demonium*,
mala.

*mala enim opera Daemonum sunt. Peccatoris
itaq; cum simus, canes nominamur, immun-
ditie pleni, propter quod & indigni sumus,
qui accipiamus panem DEI, hoc est, com-
municemus immaculatis mysteriis. Quod si
per humilitatem nosmetipsos cognoverimus,
& confessi fuerimus, nos esse canes, enumera-
verimusq; peccata nostra, tunc sanatur nostra
filia. Chrysoft. hom. 13.*

NOTÆ.

I.

Filia mea vexatur,) Considera pec-
catum esse per confessionem erga DE-
UM agnoscendum; ut discas, pecca-
tum non excusare, sed propalare.

II.

Catelli edunt,] Considera humili-
tatem mulieris; ut discas, eandem
amare, & vel micam tantum petere.

gg 3

III.

Fiat tibi sicut vis,] **C**onsidera constantia mulieris obtinuisse auxilium; ut discas, constanter urgere auxilium divinum, quia fiet tibi, si ex salute tuâ, sicut volueris.

CASUS.

An domesticis prius quàm extraneis succurrendum?

Ita videtur 1. ex responsione Christi dum
Inquit: non summissus nisi ad oves perditas, Matth. 15, 24.

2. Extranei hereditatem capere non possunt l. i. C. de hered. mitt.

3. Ordinata charitas incipit à se ipsa ex l. 6. C. de servitu & aqua: ubi habetur quod durum & crudelitati proximum, ex tuis prædiis aquæ augmentis sitientibus agris ad aliorum usum vicinorum injuria propagari.

4. Qui-

4. Quilibet praesumitur rem primam suam curare, deinde alienam. Alciat. c. praesum. 52. ex dist. 3. c. qui vult de poenit. arg. l. qui servandarum ff. de praescrip. verb.

Sed contra 1. Deus vult omnes jurare & jurari, dum neminem excludit, aq. peregrinum ac domesticum. Deut. 24, 22.

2. Jura unicuique suum jubent tribuere. l. 1. ff. de jur.

3. Improbat προσωποληψίαν arg. l. 1. ff. ad l. Cor. de sicariis Lev. 24. 22. c. in judiciis c. 12. de R. J. in 6. in c. novit de judiciis c. statutum § insuper de Rescript. Ad argumenta contraria. Christus loquitur de officio Prophetico, non sacerdotali, secundum quod est Salvator totius mundi. Luc. 2, 10.

2. Jura humana volunt non ad subvertendum judicium & corrumpendum, sed ad temperandum, ut fiat justum judicium, & proportio Geometrica adhibeatur. Inde ordo colligitur, non rei & juris negatio. Ideoque preponuntur ij, quibus prius jus ratione ordinis debetur, non ratione

*justitie. In officiis autem subeundis
 originarii peregrinis sunt preferendi Myns.
 4. observ. 30. Camman. de jure Majest.
 6. th. 53. Zorer. q. 1. n. 735. Bodin. 6.
 Rep. 2. Dan. 6. Polit. 3. vid. D. Saxon.
 Const. fol. 24. Ita etiam inter compe-
 titores collationis stipendiorum & benefi-
 ciorum. Quia stipendia & beneficia inter
 cætera ideo constituuntur ut per be-
 neficiarios studio perfecto Resp. in partibus
 credendis eis gubernari possit, ut loquitur
 Imp. in procem institut. Ubi etiam no-
 tandum, quod in administratione officio-
 rum ex competitoribus ditiores, egenis præ-
 ponantur, uti habet Camman. ita l. alleg.
 ubi scilicet ratiocinia de pecunia, aliâs ubi
 officia alia egeni propter sedulitatem, si
 modo eam adhibeant, preferendi ex c. cle-
 ricos. 6. caus. 1. q. 2. Convenit illos Ecclesie
 stipendiis sustentari quibus parentum &
 propinquorum nulla suffragantur bona.
 Qui autem bonis parentum & opibus suis
 sustentari possunt, si quod pauperum est,
 accipiunt, sacrilegium committunt.*

Latis miscentur lacrymosa, Satanica sacris
Miscentur miseris & bona multa malis.
Est testis Christus postquam digressus ad oras
Sidon clara, tuas & Tyre magna, tuas.
Ecce venit mulier Cananaeis finibus illum
Compellans, Jesu vis? miserere mei
Ah miserere mei Jesu mea filia diris
Vexatur Furiis, Dæmone plena truce.
Mutit at hic verbum nullum, sed concio tota
Sortis Apostolica poscit & urget opem.
Nam clamat post nos, illam dimitte: sed infu:
Ad Isreliticas sum modò missus oves.
Illa tamen venit: fit supplex: taliter instat:
Ah fili David ah miserere mei!
Contra tunc Iesus: inhonestum sumere panem
Natis, ac illo pascere pane canes,
Hac ait: ah Iesu! micis vescuntur & illi
De mensa Domini, qua cecidere, sui.
Iesus: magna fides mulier, tua. Fiat ut optas!
Nec mora; facta cito filia sana fuit.
Pluribus id miscet MESCHMANNUS, Pergat!
& inter
Vescentes micis Vir quoq; mistus erit.
GUEINZIUS.

Α Τρέπτοις εὐχαῖς ἐπαναγκάζωμεν αἰ-
παύτως

Υψιστόν τε αἰέζων Θεόν ἐκ Φρενὸς ἀγνῆς.
Ὡς δὲ γυνὴ συγεροῖσιν ὑπ' ἄχθεσι τετριγυῖα
Ἀμπλακίης Καναεῖα, κατὰ Φρένα μερμη-
ριζε.

Αἰκέν πως ἐθέλησι Θεὸς κέρη ἐπαρῆξαι.
Ἐντάκε Σωτῆρα προσέφη κατὰ δάκρυ χέουσα
ἡεῦ μνηογενὲς τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ
Ἰὼ λίγω, ὧ ἢ πάντα διαπρήξας τολιπέυεις,
Δὴ πέραις ἐκ καλόχε λυγρὸν τὸ πνεῦμα διώξει.
ΟΝ ΜΕΣΧΜΑΝΝΟΣ ἔχει Ἰπτικρον ἐν ἀλ-
γεσι πόντου.

Δεικνὺς τὰυτα, Θεὸς σ' ὄψ' ἔρανίωσι κεράσσει

ἀκιδήλω

David Schuemler

G. M.

02 A 572
(1/2)

ULB Halle 3
003 808 483

VΦ 17

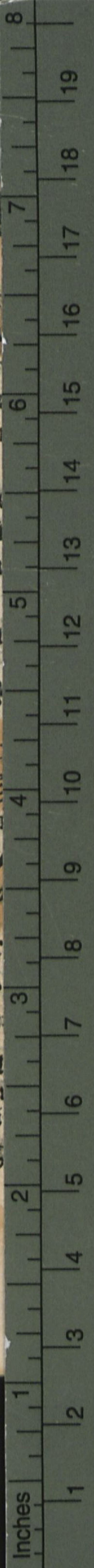
EVANG.

CHRIST

HALL

Q2 C

B.I.G.

Farbkarte #13

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

TIARUM
ELICARVM
Decima octava
ESIDE
O GUEINZIO
fii Salani
store
ndente
ESCHMANNO
iense Saxone
Reminiscere.
Is. Isc. IIII.
AXONUM
Melchioris Oel-
gely

26

